

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-36 szám
I. EMELET
 hová a lap szállítani részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adódnak.
 —
 Hirdetések a kiadóhivatalban vétetnek.

Kossuth Ferenc és a függetlenségi pártok.

Pécs, 1895. augusztus 28

(RM.) Távirat jött Olaszországból, mely az üdülő Kossuth Ferenc hazaérkezését tudatja. A fővárosi polgárság impozáns fogadására készül, de bizalommal várja az egész ország hazafias lakossága, várakozó reménység fűződik a hazatérő Kossuth Ferenc aktív politikai tevékenységéhez.

Az olasz tenger csendes magányánál, távol az egyéni pártoskodás mérgező fullánkjától, szabadon gondolhatta át Kossuth Ferenc, hogy mily utat válasszon a függetlenségi pártok egyesítésére s hogy e szent cél lebeg állandóan szeme előtt, arról tanuskodik minden szava, minden írott sora, ezt kívánja multja, ez fogja megalkotni politikai pályájának jövőjét.

A szétszakadt függetlenségi párt mindkét frakciója érzi annak a felelősségnek súlyát, mely őket tetteikért a függetlenségi érzelmű polgárok részéről terheli s bár a határozatlan vágy s a közel jövő esélyei megbénították akcióképességüket, az egyesülési időpont még soha sem volt alkalmasabb s csak a közös érzelmek szikrányi fellobbanása szükséges s a két párt szilárd falanxszá egyesül, melyről ártalmatlanul pattognak le a kormánypárti eselszövések nyilai.

Az egyenetlenség és viszály ideje drága tanulságokat rejtett magában, a függetlenség magasztos eszméjének rendelte alá az egyik oldalon a vallási érzékenységet, lerántotta az álarcot a modern eszmékbe burkolódzó hazug farizeusokról s a liberális kormányt a maga erőszakos mivoltában mutatta be másrészt.

Minden igaz hazafi örömmel tekint a hazatérő Kossuth Ferenc politikai tevékenysége elé, ki közös lobogó alá hozza a függetlenség egyforma hivat. A bérenetollak ne zavarják e munkásságában, mert mögötte a nemzet zöme áll s akik lelkesedtek az atya eszméiért, azok tisztelni

fogják a fia komoly akaratát, melylyel a megjelölt nyomokon halad. A Kossuth név varázsának egyesülnie kell az öntudatra ébredő független magyarság érzelmeivel s a kormánypárti guny és erőszak önmagukba fullasztják a kétfejú sas védőszárnyai alá bujó gyászmagyarokat.

Kossuth Ferenc józan ítélete gyorsan megtalálhatta azt az utat, mely könnyen vezet a kölcsönös megegyezésre. A nemzet már megelégette úgy a Polonyi Géza, mint az Eötvös Károly személyeskedéseit, beleunt a tulhajtott egyházpolitikai reklámba s az egységes függetlenségi pártot óhajtja, mely erélyesen sikra száll a nemzetietlen kormány ellen. A folytonos egyenetlenség elkedvetlenített mindenkit, s ha a kormánypárt szerte-húzó frakcióit összetartja a husos fazék, mennyivel magasztosabb elvek azok, melyek a függetlenség érzetében nyilvánulnak! Csak a központ fejtsen ki erélyes akciót, melyben az egyéni torzalkodások nem gátolják s az éltető hatás, mint villamos szikra fut végig a vidéki pártkörök elfásult testén.

Az országos pártszervezés égető kérdéssé vált, mert a kormány válogatlan eszközökkel korrumpálja a független polgárságot, néha annak vidéki vezérembereit s mivel semmi ellenállást nem tapasztal, vakmerően hamisítja a választási listákat, telekürtöli a külföldet a közjogi ellenzék megsemmisítéséről szóló meséivel.

A függetlenségi párt önzetlen magatartása, melylyel Justh Gyulával élükön, a sárban rekedt reformokat a 48-as szeplőtlen lobogóval fedték, elmosódott emlékezetükből s a politikai morál súlyedésének ekklatáns bizonyítéka, mikor cinikus impertinenciával állnak ki az ország színe elé s büszkén verik a mellüket, hogy csak ők a liberálisak, nekik köszönheti az ország a polgári házasságot.

Intó jel ez a függetlenségi képviselők számára, hogy közösügyes kormányt többé soha semmit meg ne szavazzanak, mert az a párt,

mely feledhetetlen Irányi Dániel elveit éveken át ignorálta és kigunyolta, nem hazudtolta meg magát akkor sem, mikor hirtelen szárnyfordulattal azok harcosává szegődött. Ez a párt, mely tédét hajtana még a miniszterelnöki székbe ültetett lakáj előtt is, ha érdekeit biztosítva látja, méltatlan ellenfél a függetlenségi pártra néve, nem válogat eszközeiben, nyers erőszakkal él s éppen azért az elkeseredés elszántságával kell ellene küdenünk.

A megfizetett sajtó még ma is a variált dicshimnuszokat fujja s ádáz dühvel, a megátalkodottság nemtelen fegyvereivel fordul azok ellen, kik politikai magatartásukkal ez önfeláldozás és politikai jellemesség ritka példáját nyújtották. A mór megtette kötelességét, a mór mehet! ez a mi dicsó kormányunk jelszava, de az a lecke nem is ártott a függetlenségi pártnak, kiábrándította az idealistákat, harcra tüzei a csüggedezőket.

A függetlenségi párt tisztában lehet már azzal, hogy mit várhat a mai kormánytól, melynek elnöke gyáván elbujt Kossuth Lajos temetése alkalmával s bécsi hírlapokban tüntet hazafiatlanságával. A függetlenségi pártnak már alig lesz oly tagja, ki ne legyen arról meggyőződve, hogy az egész egyházpolitikai campagne gyalázatos kelepceként használtatik fel a vidéki választó kerületekben, hol a kormánypárti képviselők nemzeti színű, sőt vörös köpenybe is burkolóznak, kvalifikálhatatlan politikai magatartást tanásitanak, még az ellenfél reájuk néve gyűlöletes eszméit is felhasználják, csak hogy azokat kompromittálják s a magyar nép politikai erényeinek még a maradványait is megsemmisítsék.

A közeledő választások élet-halál harcot fognak képezni a függetlenségi párt számára. A kormány Bécsnek vél lakáji szolgálatot tenni s már előre megindította a függetlenségi párt ellen az irtó háborút. Testületeket, magánosokat korrumpál, a református és zsidó felekezeteiket antiklerikális tendenciákkal csábítgatja magához, tömegesen ha-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az ezredesné nagymama lesz.

— Georges Duruy. —

Rivalz ur és neje már három év óta házasok voltak; de jobban szerették egymást, mint esküvőjük napján. Hogy a kölcsönös szerelem ne csökkenjen, annak csak egy módja van: a folyton gyarapodó szerelem. Mert arról nem lehet szó, hogy ugyanaz maradjon a szerelem a több havi együttlést után, mert a házasok szerelmének az a természete, hogy rögtön hanyatlak, amint megszűnik erősödni.

Szépek és gazdagok voltak mind a ketten, Alfréd is, Róza is, sőt tökéletesen boldogok lettek volna, ha a „tartalékszoba“ megkapta volna azt a lakóját, akinek szánták, amikor nászutjukról visszatérve, elfoglalták Tronchte-utcai lakásukat.

De hiába! Bármilyen szívesen látták volna ama kis kék-fehér fészek iránt érzett kölcsönös vonsalmuk igazolását — mert előre eldöntötték már, hogy a fia lesz az első, ki ott lakni fog, — a tartalékszoba csak megmaradt tartalékszobának. És mindnyájan tudhatjuk, hogy milyen végtelenül szomorú dolog az, ha nem akar megjönni a kis madárka, mikor a fészek már készen áll.

Hasztalan mondták, hiszen még fiatalok, ráérnek — kivált mikor úgy sem veszegetik az idejüket; vagy amint az orvos mondta, hogy nem kell ám azért bűnnek esni, amire nem is lett volna kedve Rivalz urnak. Vannak ám igen kedves kis menyecskék, akik öt-hat évig megvannak, bármennyire szeretnék tudni, hogy mi lesz, mi kedvesebb nekik, fiu-e vagy leány? . . . kétségkívül vannak, de az a baj, hogy a várva-várt nem akar megérkezni. Alfréd napa, Laumiére asszony nagyon nyugtalankodott,

hogy olyan sokáig várnak, mivel ő régen elhatározta már, hogy nagymama lesz.

Laumiérené egy dragonyos ezredes özvegye volt, jól megtermett, erős asszony, piros arcu bölgy, akinek ajka felett pelyhedző bajusz árnya látszott. Kitűnő szívű, de csunya természetű, nyelves, nyakas asszony.

— Mikor én három éves asszony voltam — mondá egy ízben leányának, már volt egy dragonyosom, meg egy huszárom — így hívta két fiát, a kik szintén lovas tisztek lettek, mint az apjuk — nem is számítva, hogy te már akkor utban voltál . . . te csak lopod a napot, nincs gyermeked . . .

Róza mentegetőzött, hogy ő nem hibás, megvan a legjobb aszandéka.

Az ezredesné pedig félbeszakította e titokzatos szavakkal:

— Lári-fári! Tudom már. Egy Laumiére-leány! Még csak az kellene. Hanem tudom kedves leányom, férjed igen csinos ember, az bizonyos, csak hogy egy kisé . . . na, nem tetszik nekem.

Nem bészelt többet erről asnap, hanem látszott az arcán, hogy fejét tőri valamiben. Esentul, ha veje meglátogatta, folyvást fürkésző szemmel vizsgálta őt. Ugy tapasztalta, hogy kevés testgyakorlatot végez, kisé sápadt, csak a sovány marhaszletet szereti, holott az ő dragonyos, meg a huszár fia megesznek egy egész ürücombot. Ezek a megfigyelések nagyon aggasztók voltak előtte s most már nem hagyta békén leányát, a ki nem értette kezdetben ezt a szörnyű nagy gondoskodást, meg kellett neki igérnie, hogy jobban vigyáz a férje egészségére s vasat szedet vele. Egyenesen vérszegénynek jelentette ki vejét, bárhogy tiltakozott a leánya, hogy bizony nincs annak semmi baja. S midőn Róza védelmezni igyekezett Alfrédet a folytonos fakgatás ellen, még jobban szeretve őt, jobban tudva, mint

bárki anyja támadásainak igazságtalanságát; a haragos ezredesné összeveszett leányával.

Rivalz kezdetben nem igen hederített napa-asszonyának hóbortjára. „Hadd mulasson bolondásgaival, — mondá filozófikusan Rózsának. Az ő korában levő asszonyoknak csak kell valamivel eltölteni az időt.“ De mikor látta, hogy komoly harag készül az anya és leány közt, maga is aggódni kezdett.

— Kedves Rózsám, szólj egy napu a feleségemnek, ez nem mehet így . . . As még megjárja, hogy én, meg Laumiérené késhegyre megyünk . . . Hanem ast már nem engedhetem meg, hogy miattam te rád haragudjék. Ast jól tudod, hogy nagyon szeretjük egymást. De tudod e ast, miképen szerethetted meg újra a kegyét? Nagyon egyszerű a dolog. Ssinleg összepörlünk; te elmész egyedül anyáddhoz Fontaineblaubá, én meg egy ideig itt maradok Párisban. Három hét nem telik bele, hogy fog kérni: ne gyűlölj már annyira engemet. Ha fordul a szélkakas, rögtön isonsz nekem; anyád majd gondoskodik, hogy más valamit gyűlöljön helyettem s minden a legjobban fog menni.

Róza ast felelte, hogy nagyon hosszú és fájdalmas idő lesz még pár nap is, nem hogy az a pár hét, mialatt nem láthatják egymást.

— Ej — válaszolt a férje, megsimogatván arcát — talán ast hiszed, hogy nekem nem lesz éppen olyan hosszú és fájdalmas? Hanem majd adunk mi légyottot titkon, irunk egymásnak poste restante, hogy semmit se sejtjenek a családok; egyszer más-szor titkon ebédelünk valamelyik vendéglőben . . . mulatunk, a hogy lehet . . .

A menyecske tapsolt és férje ura nyakába ugrott, mint a gyermek, különben is az volt. Valóban elragadó lesz; ceelt szöni az urával, micsoda pompás álom! Végig játessani a titkos szerelem ármánykodásait, izgalmait, rémületeit a nélkül, hogy később pirulnia kellene az elkövetett vétek miatt. Kivánha-

misítja a választási listákat s minden rendelkezésre álló eszközzel pressziót gyakorol a függetlenségi érzelmi községre. Ahol majd ez sem fog használni, ott a nyers erőszakot veszik igénybe s a nyitrai választás lesz az országos minta. Bánffy basától ez kitelik s ellenfeleinek belső viszálya vakmerővé és elbizakodottá tette.

Kossuth Ferencnek elvülhetetlen érdeme lesz, ha a közös veszély ellen egységes táborban gyűjti össze a függetlenség híveit. Borítsuk a feledés fátyolát a multakra, sutba kell dobni az egyházpolitikai viszályok emlékét is, de fel kell rázni a függetlenül érző polgárságot letargiájából, újra kell szervezni a vidéki pártköröket s itt bő alkalma nyílik a függetlenségi párt mindegyik tagjának, hogy hazafias tevékenységet fejtsen ki.

Az országos függetlenségi párt most céltalan passzivitásra van kárhóztatva, a belső pártoskodás megbénította erejét, de volt már az ország függetlensége nehezebb válságok között is s a maiból is győzedelmesen fog előkerülni. Elveszteni való időnk nincs. A kormány elkészülve mehet már a küzdelembe, az anyakönyvvezető jegyzőkkel megszaporodott hivatalos vokok mellé az új főrendek által csordultig töltött pártkassza járul s a vesztegetés minden nemére el van készülve.

A függetlenségi párt csak erkölcsi fölényének sulyával hathat, miben nem csekély segélyre lesz az adók által kiaknázott földműves nép országos elégtelensége. A Kossuth név varázsa nem maradhat hatás nélkül s a 48-as idők hagyománya szent legenda az alföldi lakosság előtt.

A vidéki függetlenségi pártkörök közül nem egy züllött el s a többiek is elhagyatva, a vidéki függetlenségi sajtó még erkölcsi támogatásban sem részesül a kormány szubvencionált lapjai ellenében, melyek gombamód teremnek s méltelyezik a politikai tisztességet. Ez az a kép, mely a hazatérő Kossuth Ferenc elé tárul, de ez ne rettentse el, mert az egész ország megunt már a mostani regimé-t s meleg érdeklődés és rokonszenv kíséri a függetlenségi pártok egyesítésére célzó törekvéseit, mert minden magyar ember őszinte szívvel kívánja, hogy a függetlenségi párt a milleniumra, mint egységes és a nemzet erejét kifejező politikai testület mutakozzék be. Aki ebben gátolni akarja, vétkezik hazája ellen s még ellenségeitől is elvárjuk, hogy a békés kiegyenlítés elé akadályokat ne gördítsenek.

A sokat megpróbáltatott függetlenségi párt

tett-e valami vonzóbbat, mint a házasságtörésnek ezt a parodiáját?

Egy hét mulva egészen szárazon azt mondta Laumiérené leányának:

— Ma este Fontaineblauba megyek. Nem hivlak, hogy jöjj velem, mert férjednek dolga van Párisban s tudom, hogy te nem válhatsz meg tőle.

Hogy milyen megvető hangon mondta ezt, elképzelheti, kinek anyósa van. A kinek pedig nincs, lemondok arról, hogy megmagyarazzam neki.

Rivalzné nem felelt, hanem este, ugyanabban a percben, melyben az édes anya, ő is ott termett a lyoni pályaházban akkora podgyászszal, mintha az egész nyarat falun akarta volna tölteni.

Utközben szomorúan sóhajtozott, a mi meglehetősen izgatta az ezredesné. Este, a levesnél említette a kis hamis, hogy nincs minden rendben a házukban, a csemegénél megvallotta, hogy összezördült Alfrédde, mikor pedig lefeküdni készültek, kérte, hogy hadd háljon a leánykori szobájában, mire anyja hevesen megölelte, szemében pedig fenyegető hang rikkant föl egy láthatatlan valaki ellen. Másnap reggel Róza levelet irt férjének, melyben panaszkodott, hogy rosszul aludt. „Mára is unatkozom, hogy a miért nem láthatlak, irta végül; adj mentől előbb légyottot. . . Minden jól megy, a mama hi-zele; nem tudom mi a baja, de azt hiszem, tőri a fejét valamin. . .”

Harmadnap mulva Laumiérené hosszú beszédet intézett leányához, melyben bebizonyította, hogy Rivalz csupa gonoszság, Róza csak hitte, hogy boldog azzal a szörnyeteggel, pedig nem az: három év óta nem volt boldogtalanabb asszony a világon, mint ő; ideje volt, hogy végre fölnyilt a szeme, megismerte annak az embernek a viseletét, a ki őt oly méltatlanul megcsalja. Róza elnevette magát s vitakozni kezdett. Ő biztos Alfréd felől. De hirtelen észrevette, hogy egy pillanatra kiesett a szerepből, azért később gyöngye tagadással ellenkezett. De hát nem jutott-e végre oda, hogy maga is megdöbbent anyja fölfedezésétől, nyugtalanodni, rémülni kez-

ezzel az alakulások új fázisa elé néz; a vizslykodások által megtépázott lobogó diadalmasan fog lengeni, a nemzet millióinak lelkesedése győzedelmeskedni fog a hazug erőszak felett, mely lelketlen lélekkuvár módjára, a feláldozott függetlenség romjain készül a jutalmi koncot felvenni.

H i r e k.

Pécs, 1895. augusztus hó 28.

— **(A presumpatív trónörökös veszélyes beteg.)** Estei Ferenc Ferdinánd főherceg most a déltiroli Mendel-hágó 1354 méter magas tereaszán tartózkodik. A főherceg vért köp s veszélyes beteg, úgy hogy felgyógyulásához semmi reményt nem fűzhetni. Jártak lenn bécsi profeszrok is, de a főherceg állapota változatlanul komoly. Miután a Habsburg családi törvények értelmében gyógyíthatlan betegségben szenvedő családtagok nem juthatnak trónra, öccse Ottó pedig meglegszik az estei cím és vagyonnal, Ferdinánd Károly királyi herceg lesz a presumpatív trónörökös, ki most a tiroli vadászoknál teljesíti katonai szolgálatát. Ferdinánd Károly reánk nézve teljesen ismeretlen, Magyarországon még soha sem volt. Ferdinánd Károly feleségül fogja venni Erzsébet királyi főhercegnőt, boldogult Rudolf trónörökös leányát, királyunk unokáját.

— **(A függetlenségi párt veséregyniségei itthon.)** A függetlenségi párt legkiválóbb tagjai eddig a különböző fürdőkön időztek, de lassankint mind haza szállingóznak. Kossuth Ferenc szeptember 3-án tér vissza Budapestre. A nyarat Nápoly közelében, tengeri fürdőzéssel töltötte. Justh Gyula eleinte a Császár fürdőben időzött, majd hat hétig Gasteinban tartózkodott, honnan tegnap érkezett Budapestre, de minden tartózkodás nélkül tornyai birtokára utazott. Eötvös Károly és Polónyi Géza az idén csak falusi kirándulásokkal érték be. Ugron Gábor pedig még ez ideig nem szakította félbe nyári üdülését.

— **(Hirsch báró a hercegpimas vendége.)** Hirsch báró, a híres párizsi milliomas, családával együtt néhány hétig Karlsbadban tartózkodott. Tegnapi Gyallára utazott és megtekintette ujonnan felépített vadászkastélyát. A bárónak ott terjedelmes birtokai vannak s ott való tartózkodásának ideje alatt a hercegpimas vendége, kinek bajcsi kastélyában lakik. Hirsch báró a hercegpimasnál látogatást is tesz, hogy előzékenységeért személyesen fejjeze ki köszönetét.

— **(A város pénze.)** A regale 1894. évi jövedelméből Pécs városának kijáró 14.513 frt 93 krt már folyósították a városi pénztárnak; ennél fogva az a hírünk, mintha ez a pénz csak papiroson érkezett volna meg, helyreigazítására szorul. A hiba abban rejlik, hogy a pénzügyigazgatóságtól csak ak-

dett? . . . Hátha mégis igaz volna, a mit anyja olyan bizonyosan állit. Ha Alfréd csak azért távolította el Párisból. . . Amde e rut gondolatokat rögtön eloszlatta az a levél, melyet két óra mulva a postán talált. Rivalz gyöngéd szerelemtől sugárzó levelet irt neki, melynek lapjai csak úgy dagadtak a csóktól.

— Szegény fiam! — szólt magában egy nagyot sóhajtván. — És ha meggondolom, hogy mit beszélt anyám!

Valami balga gondolat ötlött eszébe, mert elnevette magát s keblébe rejtette a levelet.

*

Az ezredesné ezalatt ördögi tervet koholt. Rászedve őt eleven képzelete és zámbses természete, meg az a kis története is, melyet leánya mondott el neki s melynek minden szavában hitt, minden töprengés nélkül jutott rá arra a meggyőződésre, hogy Rivalz csakugyan olyan fekete lélek, mint a milyennek magának lefestette. Most már nem elégedett meg azzal, hogy megszabadítsa Rózárt ilyen gonosz férjtol, hanem tudni akarta azokat a súlyos bünöket is, melyeket Alfréd neje ellen vétkezett. Laumiérene megbizta egyik öreg inasát, a ki Párisban hagyott, hogy kémlelje ki vejét. Ennek az embernek első hírei megdöbbentők voltak. Rivalz ur maga viszi a leveleit a postára, ott mindennapi poste restante leveleket kap, melyeket szenvedélyes figyelemmel olvas; végre Bignonnál egy külön szobát foglalt le szobatra.

Erre a hirre az ezredesné szomszédjához, Lacroix lovastábornokhoz fordult tanácsért. Ez a derék vén katona, a ki régi jó pajtása volt Laumiére ezredesnek s egy időben gondnoka Rivalz Alfrédnek, a kinek ő volt násznagya is, azt tanácsolta, hogy itt vakmerő támadást kell intézni. Meg kell lepni a bünösöket, le kell vágni visszavonulási utjukat. . . Ha a büntáranót is ott csipik, annál rosszabb rá nézve. Ugy mint háboruban. . . Hanem őt elbo-csátják, becsület szóra, ha megígéri, hogy nem kezdi újra. . . De azt a gonosz fickót meg kell büntetni,

kor lett a jövő időben jelzett kifizetés a várostanácsához expedálva, midőn már a szóbelileg értesített városi pénztár fel is vette jogos járandóságát. Mi adatainkat, melynek nyomán multkori hírünket megirtuk, a pénzügyigazgatóság jelzett átiratából vettük.

— **(Névnapi ajándék.)** A muszka cár kellemes ajándékkal lepte meg a montenegrói fejedelmet névnapi alkalmából. Az antivari kikötőben a napokban egy orosz hadi hajó kötött ki, mely a minden oroszok urának ajándékát hozta. Ez pedig áll 35 ezer darab löfegyverből, 15 ezer tölteyből, ágyukból, mitrailleuzokból és különféle hadi municióból. A montenegrói Nikita fejedelem ennél jobb ajándékot nem is kaphatott volna, de legyen róla meggyőződve, hogy az osztrák-magyar monarchia is meg tudja becsülni a muszka ajándék értékét s az ártatlan névnapi üdvözlést nem mulasztotta szem elől.

— **(Legény virtus.)** Fasching György, 23 éves, felső ireghi származású vándorló mesterlegény beköborolta már a félországot s tegnap éjjelre itt keresett asyllumot. Vagy 4—5 en voltak együtt vándorló legények s a fekvő helyek miatt csunyán összevesztek. Különösen a becsipett Fasching garázdalkodott s mikor verekedéssé fajult a civakodás, felkapott egy székot s Altman Hans sziléziai illetőségű cipészt fejbe sujtotta. A szerencsétlen ember vértől boritva rogyott össze, mire Fasching tüstént kijózanodott s lopva megszökött. Aitmann sérülései nem veszélyesek ugyan, de azért a garázdalkodó mesterlegény nem fogja elkerülni megérdemelt büntetését.

— **(Beiratások a helybeli kir. állami főreáliskolában.)** A beiratások szeptember hó 2-ik, 3-ik és 4-ik napján és pedig mindenkor délelőtt 8 órától 12 ig az igazgatóság irodájában és az illető osztályfőnököknél eszközöletnek. A javító és pótló vizsgálatok f. hó 31-én, a magánvizsgálatok pedig szeptember hó 5-én és 6-án fognak megtartatni.

— **(A tolvaj mesterlegény.)** Előre megfontolt szándékkal követett el Réder János szimadia legény lopást, mikor már az egész ház nyugodtan aludt belopódzott gazdája szobájába, s onnan különböző ruhaneműeket elemelt. Eltűnése gyanut keltett gazdájában s jelentést tett a rendőrségnél, mely az elfogatásra szükséges intézkedéseket megtette. Későbbi értesülés szerint a tolvaj Réder ötöd magával Mohács felé indult gyalog.

— **(Tűz Kővágó-Szőllősn.)** Tegnapi délelőtt 11 órakor Kőv. Szöllősn tűz volt, mely egy szegény ember összes széna és szalma készletét elhamvasztotta. A kazal a szabadban közel az épületekhez volt rakva. Szerencse, hogy a hétfői szélvész alább hagyott, mert bizonyára tetemes károknak néz e község eleje. Dacára az új fecskedőnek (ritkán lévén tűz) a kezeléséhez nem értők, vagy tán hiányos volta miatt, az egész tűz eset alatt nem tudtak egy vizsugarat a tüzre fecskendezni.

— még pedig példásan. Ők fogják diktálni a föltételeket. Mindenek előtt fényesen be kell bizonyítani bünösségét. És a tábornok megszorította az ezredesné kezét, megígérve, hogy egy sorban harcol vele.

Elérkezett a nagy nap. Róza épen ezen a napon ment be délután két órakor Párisba, először azóta, hogy Fontaineblauba kijött, de azt mondta, hogy a késő esti vonattal visszatér, mert egyik barátjánál fog ebédelni. Laumiérené a tábornokkal nyolc órakor érkezett meg Bignonhoz. — Rivalz urhoz, a 8-ik számba, szólt a tábornok oly hangon, a hogy a csapatját szokta vezényelni. A szobarendező ellenvetésére olyan pillantást lövelt szeméből, hogy az ijedten feledkezett meg szokásos titoktartó mesterségéről. Különben is nyolc óra, még nem az ideje annak, hogy súlyos hibát kövessen el, ha megnyitja a külső szoba ajtaját, ilyenkor még az ebéd elején vannak.

— Kit jelentsek be? — kérdezte a szobarendező a délcég termetű, vörös képű urtól, a kinek úgy állt a bajusza, mint a neki szégezett szurony.

— Lacroix tábornok vagyok, harsant meg a kérdezett hangja.

Erre a harsanásra gyöngye sikoltás hangzott a szobában; az ajtó megnyilt, de abban a pillanatban egy női ruha suhant be a vörös ablakfüggöny mögé. Az ebéd fel volt tálalva; két szék állt egymás mellett, az asztalon egy nagy tál rákkal, melyből már jócskán fogyasztottak. A két szék közelítésének botrányosságát még fokozta az az egyetlen pohár, mely a két tányér közt állott, félig behütött pezsgóval.

Laumiérené mindezt egy pillantással meglátta. S mikor veje, inkább meglepve, mint zavarodottan fölkel, hogy köszöntse, ő boszusan egy elutasító kézmozdulatot tett.

— Egy korhelyhez való viselet! szólt méltóságosan; azután rámutatva a rákra, a szarvasgombás pástétomra, a gyöngyöző pezsgóra, hozzá tette: Egy kicsapongó lakomája!

A függöny megmozdult egy kissé, de az ezre-

— **(Önkénteseink tisztvisgálata.)** Mint értesülünk a Pécselt állomásozó 44-ik gyalog ezred önkéntesei szeptember hó 25-én kezdik meg a tiszi vizsgálat letételét. Biztatja mindannyiukat ama remény, hogy ha esetleg megbuknak is, két évig nem kell szolgálniok. Sok szerencsét kívánunk a fiatal harcosoknak.

— **(Villámcsapás.)** A mult hét viharos napjai egyikén Jákó somogy megyei községben takarmányozó béreseket a mezőn érte a vihar. A villám lecsapott a szekéren volt bérest és három ökröt megölt, a szekér mellett állott bérest messze eldobta, de ez sértetlen maradt, valamint a szekér elé fogott negyedik ökr is.

— **(A darányi gyilkosság)** ügyében még folyvást tart a vizsgálat; Domján Gyula darányi jegyző, ki nős és családos ember, még nem vallotta be, hogy a végzetes lövést ő tette. De Steinerék vallomása s egyéb körülmények ugyszólva eddig is igazolják a súlyos gyanút, hogy Palotai éjjeli őr halálát Domján lövése okozta. A vizsgálat most már leginkább ama körülmények kiderítése körül forog, melyek Domján tettének beszámíthatóságát kvalifikálják. Ha bebizonyul, hogy Domján nem a bortolvaj elriasztása végett csupán a levegőbe akart löni, hanem Palotaiban vágytársát vélte s arra lött szándékosan, akkor tette súlyos beszámítás alá esik és szándékos emberölésnek, vagy éppen gyilkosságnak is kvalifikálható. Domján Kaposváron vizsgálati fogásában ül — ennek dacára az a tisztesség érte, hogy csak a napokban nevezték ki anyakönyvvezetőnek. Midőn a közg. bizottság ebbeli felterjesztését meg tette, akkor még Domján Darány község közbecsületben állott jegyzője volt, még pedig egyike a legjobb jegyzőknek, ki hivatalban pontos és törekvő embernek volt ismerve. Érdeme neki, hogy igen sikeresen foglalkozott a község gazdasági érdekeivel és buzdítására a község népe a darányi futóhomok területeken szép szőlő és erdőültetvényeket létesített.

— **(Rácsott a hordó.)** Romeiser Mihály csapos a mai napon majd hogy áldozata nem lett a vakmerő könyelműségének. Mindenféle bravuristikliket szokott bemutatni a hordók pincébe való leeresztése alkalmával s ma délelőtt is magánosan akart egy hordót legurítani, de szerencsétlenségére félrelépett s a guruló hordó a falhoz szorította. A kövér csapot csak vastag hája mentette meg a biztos haláltól, mert így csak fájdalmas zuzódást kapott, bár a baleset megtörténte után állati módra jajgatott, úgy, hogy a házi asszony a panaszos hangok hallatára elájult. 10 nap mulva teljesen kigyógyul, de azért a lecke bizonyára elvette a kedvét, hogy a jövőben is erőprodukciónkat végezzen.

— **(Fogyasztási adó tárgyalások.)** Már negyed napja folynak az alkudozások a kincstár és a város képviselői közt a bor, sör, szesz, hus és cukor fogyasztási adóknak a következő három éves ciklusra való megváltása tekintetében, mindedig

desné nem ügyelt rá, annyira elragadta a düh, melyet bőséges kifakadásban öntött ki Rivalz fejére.

Még beszélt volna, ha a függöny el nem kezd mozogni olyan erősen, mintha egy macska ugrálna mögötte. Ugyanakkor éles, szaggatott nevetés tört ki az ablaknál, maga Rivalz is alig tarthatta meg komolyságát.

Az ezredesné hirtelen abbahagyta a lármát, a vörös damaszt nyílásában pedig megjelent egy rettenetes borzas, szöke fejecske és Róza, rőzsásabb szinben, mint valaha, csinosabban, mint valaha, nevetve szólt ki:

— Bocsánat mama, de már ezt nem állhatom meg.

Kiugrott a függöny mögül a térdre vetette magát a mérges ezredesné előtt.

— Nem maradnál itt, mamám? Van ám még rák s tudom, hogy te is szereted.

Az ezredesné zsörtölődve hajlott meg leányának kérése előtt és a következő percben már az avenue de l'Operán is hallhatták a tábornok rettenetes hangját, mikor harsogta:

— Még két terítéket, pincér!

Laumiérené még az este visszautazott Fontaineblauba, de csupán a tábornok kíséretében. Hivta leányát is, de Alfréd olyan olvadékonny pillantást vetett rá, melyből nehezen lehetett volna kivenni, hogy mi több benne, az esdeklés-e vagy az ígérlet s Róza azonnal emlékezett rá, hogy reggelre odarendelte a varrónót, tehát benn kell maradnia Párisban. Önökre bizom annak elgondolását, hogy az ezredesné röstelkedett-e megmondani a tábornoknak — aki egyébiránt horkolt a kocsi egyik szögletében. — hogy mit gondol az ilyen viselkedés idomtalanságáról.

Fél év mulva az ezredesné már megbékélve, ismét együtt üldögélt leányával. Rivalzné chaise longue dőlve, horgolótűjével egy kis fejkötőn dolgozott s elérzékenyülve tekintgetett arra a kis takaróra, mely nem sokára a legkedvesebb fejecskét fogja borítani.

— Ugy-e, látod most már mama; szólt a fiatal asszony, mennyire rágalmasztad a szegény Alfrédet!

azonban pozitív eredmény nélkül; a mennyiben a kincstár képviselőjében a pécsi pénzügyigazgatóság a jelzett adónemekért 217.000 frtot kíván évenként, míg a város emberei csak abban az esetben hajlandók 208.000 frtot fizetni, illetve megajánlani a város nevében, ha a szeszadó kizárólagossági joga nem vétetik el tőle, a mi a fennálló törvény értelmében már az 1896. év elejével az egész országban megszűnik. Eddigél csak üzenetváltások folytak a két hatóság közt, a végleges döntés a napokban következik be. Ha a kincstár megmarad mereven arófolási-szisztemája mellett, úgy azok az adónemek, melyek eddigél 203.000 frtot hoztak az államkincstárnak, lehetséges, hogy nyílt árverés alá kerülnek, a mikor esetleg a bérlet magánkézbe kerülhet, és a lakosságnak majd alaposan kijuthat a sok vexatórius eljárásból. Példának elég ekklatáns a regále-bérletnek sokszor szellőztetett zaklatásai, midőn a magas bérösszeget csakis a széles körben mozgó birságolásokkal voltak képesek behozni.

— **(Borközi állapotban.)** Itolka Mátyás, előnyösen ismert Szent háromság támogató, tegnap este felé meglehetősen borközi állapotban jött társaihoz a Majláth-térre, kik kérdőre vonták, vajjon hol „szesztelt” be annyira — „Semmi közöttök hozzá” — fakad ki a nyers ember, majd roham állást vett társai ellenében, kik alig-alig tudták lecsillapítani. A sarki rendőr egy kis alvás céljából letartóztatta itolkát.

TÁVIRATOK.

— **Betiltott szinielőadás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A román panamisták-ról a galaci oláh szintársulat „Brenningita” cím alatt egy három felvonásos operettet hozott színre tegnap, miután a tegnapelőttre hirdetett első előadást nem lehetett megtartani. A tegnapi előadás is óriási botránnyal vette kezdetét, mely folyton fokozódott. Kövek és záptojások repültek a szinpadra. Végre a harmadik felvonásnál az államügyész betiltotta az előadást.

— **A kis királynő kalandja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Németalföld gyermek-királynője, Vilhelmina tegnap Amszterdam utcáin kocsizott. Részeg szocialisták palinkás üveget nyújtottak feléje. Több letartóztatás történt és a kis királynő sápadtan hajtattott kastélyába.

— **Egy herceg szerencsétlensége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Grac melletti Eggenbergben tegnap délután Rohan herceg vadász fegyvere elsült. A golyó a herceg állkapcsán behatolt és azonnal halált okozott.

— **A honvédelmi miniszter nyilatkozik.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Fehérvári miniszter a „Pesti Napló” mai számában tiltakozik, mintha feleségét erővel őrlének akarta volna deklarálati. Az egész dolgot indiskréciónak mondja.

— **Ifju cseh kongresszusa.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az ifju cseh párti kongresszust október 29-ére hívták egybe Prágába.

— **Szerb pártok egyesülése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A radikálisok két pártárnyalata közt a fuzió megtörtént. Risztics és Pasics a közös program követése tekintetében már megállapodásra jutottak.

— **A francia fiók-Panama.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párisból jelentik, hogy Manieur szenátor megszökött. Eltűnése előtt két nappal kijelentette a Figaro egyik munkatársa előtt, hogy nem akar többé bűnbak gyanánt szerepelni, hanem mindent le fog leplezni. Mindazokat a szenátorokat meg fogja nevezni, a kik a déli vasut ügyében kompromittálva vannak; mert még mentségük sincs, hogy a társaságnak legalább publicistai szolgálatot tettek volna.

— **A német császár katonáihoz.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) II. Vilmos császár a mainzi csapatszemlén tisztikarának a többi közt a következőket mondta: „Gondolják meg erősöknek kell lennünk, hogy a békét fentarthassuk. Minél erősebbek vagyunk, annál jobban respektál bennünket a külföld.”

— **Vajudó osztrák kabinet.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy Badeni grófot, a ki tegnap Bécsben volt, szeptember 4-ére újból a királyhoz rendelték.

— **Müncheni katolikus gyűlés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap este a

katolikus egyesületek gyűlést tartottak Münchenben. Körülbelül 2000 en voltak jelen, köztük Löwenstein herceg, Preissing és Müller oszlopos férfiak. Az összes szónokok hangsúlyozták a katolikus egyesületek jelentőségét a szociáldemokrácia elleni küzdelemben. Schaldler szónok hosszabb beszédét így végezte: „Az összes országok katolikusai egyesüljenek!”

NYILT-TÉR +)

Köszönet nyilvánítás.

Mindazon, nagyrabecsült rokonok, barátok és ösmerősök, kik forrón szeretett s felejthetetlen hitves, édes anya és testvér

Krainz Józsefné

szül. Rónaky Etel

f. hó 27-én végbement temetésén számos megjelenésük, koszorúk küldése s egyéb részvétüknek nyilvánítása által mély fájdalomunkat enyhíteni igyekezték, fogadják es uton is hálás köszönetünket.

Pécselt, 1895. augusztus hó 28-án.

A gyászoló család.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAISZ JÓZSEF
kiadó

Hirdetések.

1035. szám.

1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1895. évi 9225. számú végzése következtében Dr. Krasznay Miklós javára Majer Pordán Borbála ellen 750 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 735 frtra becsült gabonatermések, széna és üsző borjuból álló ingóságok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. jbiróság 15105. 1895. sz. végzése folytán 750 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi június hó 15 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 57 frt 57 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Magyar-Peterden 47. szám alatt leendő essközlésére 1895-ik év augusztus hó 31. napjának délutáni 1/2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécselt, 1895-ik évi aug. hó 15. napján.

Engler Kálmán

kir. bírósági végrehajtó.

1259. szám

1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1894. évi 13712. számú végzése következtében Dr. Krasznay Miklós javára, Majer Pordán Borbála ellen 750 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 716 frt 20 kr-ra becsült gabonatermések, kocsai, lovak, szobabutorok, felszerelések, malaczkok, hordók, bőrök, csipők és gazdasági felszerelésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. jbiróság 18567. 1895. számú végzése folytán 750 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi június hó 15. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 46 frt 92 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Magyar-Peterden 47. szám a. leendő essközlésére 1895. évi augusztus hó 31. napjának délutáni 1/2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécselt, 1895. évi augusztus hó 15. napján.

Engler Kálmán

kir. bírósági végrehajtó.

917. szám.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. kereskedelemügyi miniszterium az 1895. évi augusztus hó 5-én kelt 43914 számú rendeletével a **pécs-varasdi államut** 11-12 km. szakaszán lévő **8. számú hidnak** helyreállítását 1209 frt 40 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálat fogantatásának biztosítása céljából az 1895. évi szeptember hó 5-ik napjának d. e. 10 órájára a **baranyamegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás** hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a **kitűzött nap d. e. 10 órájáig** a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Pécsen, 1895. augusztus 25-én.

Baranyamegyei m. k. építészeti hivatal.

Hirdetések jutányosáron
vétetnek föl kiadóhiva-
talunkban.

Siptár Lajos

amerikai szőlőtelepén Pécsen

1895. őszén a következő tökéletesen beérett és alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

amerikai vesszők

kerülnek eladásra.

Gyökerező vesszők:

válogatott, nagyrészt ojtásra is alkalmas kitűnően meggyökereződött és szép hajtásokkal:

	ezrenkint
60 000 drb Rupestris Monticola	65.— frt
13 000 " Rupestris Metallica	65.— frt
55 000 " Solonis	40.— frt
25 000 " Rupestris selecta (válogatott faj) nagylevelűek	25.— frt
30 000 " Riparia selecta (válogatott faj) 75% portalis	20.— frt
Sima vesszők 45—50 cm. hosszúak:	
60% ojtásra is alkalmas	
250 000 drb Rupestris monticola	40.— frt
25 000 " Rupestris metallica	40.— frt

250 000 drb Solonis	25.— frt
50 000 " Rupestris selecta (válogatott faj) nagylevelűek	12.— frt
40 000 " Riparia selecta (válogatott faj) 75% portalis	10.— frt

Ojtványok:

15 000 drb gyökerező fás ojtás kitűnően összerivva rupestris valamint solonis alanyokra nemesített asztali és legjobb borfajok	20.— frt
25 000 drb ojtványokról levágott legfinomabb asztali és borfajú 50 cm. hosszú hazai vesszők	3.— frt
A megrendelések sorban vétetnek elő s míg a készlet tart, teljes mennyiségben szolgáltatnak ki, de	

1000 drbnál kisebb megrendelés nem fogadtatik el.

A megrendelésnél 50% előleg küldendő be, s a vételár az átvétel alkalmával egyenlítő ki.

Tavaszi szállításkor ezekenkint 2 frt teleltetési költség is fizetendő.

Vidékre csomagolás és szállítási díj önköltségen számítottatik.

És végül a mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezességet vállalok, bátor vagyok a t. rendelők figyelmét az alábbi bizonyítványra felhívni:

M. kir. szőlészeti és borászati felügyelő Pécsen.

344/1895. szám.

Bizonyítvány.

Mely szerint bizonyítottatik, hogy Siptár Lajos pécsi lakos szőlőbirtokos amerikai szőlővessző-termelő-telepei magas, száraz és köves hegyen fekszenek, miért is a rólok lekerülő amerikai vesszők nem túlvastagok, de annál fásabbak, vékony beltűek, sűrű izületűek s tökéletesen megérik, s így könnyen és biztosan pyökereződők. — Továbbá bizonyítottatik, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonis, Rupestris Monticola, Rupestris Metallica stb. teljes fajtisztán vannak telepítve.

Pécsen, 1895. augusztus hó 15-én.

Gábor József s. k.

kir. szőlészeti felügyelő. (Alajos-utca.)

ISKOLAKÖNYVEK.

A főgymnasium, főreáliskola, kereskedelmi, polgári leány és az összes elemi iskolák számára

eredeti bolti áron

valamint papir-, író- és rajzszerek a legjutányosabb áron kaphatók

Engel Lajos utóda

könyv-, és papirkereskedésében Pécsen, Király-utca 4. sz. az „Aranyhajó” szállodával szemben.

Iskolakönyvek darabonkint 20 krért köt-
tetnek be.

Minden tanuló ki szükségletét nálam szerzi be egy

csinos ajándékot kap.